

HOMILIJA U PRIGODI
75. OBLJETNICE MISNIŠTVA FRA VJEKE VRČIĆA

I

25. OBLJETNICE FRA ZORANA KUTLEŠE, FRA STIPE BEŠLIĆA I
FRA FERDE BOBANA

Imotski, 17. veljače 2013.

Poštovani oče gvardijane, draga braćo svećenici, dragi vjernici!

Kad je 2009. godine Sveti Otac Benedikt XVI. proglasio «Svećeničku godinu», pozvao je tada sve svećenike, službenike Isusa Krista, na iskrenu zahvalnost Bogu za dar svećeničkoga poziva; uz to je pozvao i na žarku molitvu da se svećenička srca što je moguće više suobličie Srcu Sina Božjega – izvoru sve ljubavi, sve dobrote i svakoga apostolskoga žara.

U svom pismu za tu prigodu: *«Svećenici – neprocjenjivi dar za Crkvu i čovječanstvo»*, Sveti je Otac istaknuo da mu je želja *»potaknuti snažniju zauzetost za duhovnu obnovu svih svećenika u cilju snažnijeg i prodornijeg svjedočenja Evandjelja u današnjem svijetu»*. Ističući kako *„suvremeni čovjek radije sluša svjedoke, nego učitelje; i ako sluša učitelje, čini to jer su svjedoci“*, Papa je kazao da Evandjelje treba biti polazna i završna točka, izvor i ušće svake duhovnosti i obnove. Od Evandjelja sve polazi i njime se sve mjeri; u njemu je sve sadržano, na njemu sve počiva i u njemu se sve dovršava. I kao što su prije nas generacije svetih i uzornih svećenika svojim životom i djelima ostavili neizbrisiv trag u svome vremenu, tako je i današnji naraštaj svećenika pozvan pisati svoje „evandjelje“; pozvan je kao oganj svijetliti i Isusovo evandjelje svjedočiti u ovom našem burnom i svakim izazovom složenom vremenu. Jer ako svećenik nije oganj koji trajno gori i nikad ne izgori, tlo se ne može odmrznuti.

Stoga, bez duhovne obnove, bez evandeoskog žara i poleta, bez srca koje je na Isusovo srce trajno prislonjeno, kazao je Sveti Otac, nemoguće je biti „živo evandjelje“; bez te obnove ostat ćemo samo na razini govornika koji pred sobom imaju slušatelje, ali ne nužno i vjernike. Papa ne želi da gubimo vrijeme pitajući se tko smo, jer nije

stvar u tome da definiramo svoje svećeništvo – to je već definirao Bog i njegova Crkva – nego da ga živimo: vjerodostojno i radosno, odlučno i ponosno, kako i dolikuje onima koji su stavili svoje ruke na «plugove Gospodnje».

Braćo i sestre u svetištu Gospodnjem! Večeras slavimo dvije obljetnice svećeničkog ređenja ili misništva: jedna je osobita i rijetko doživljena, 75. obljetnica misništva našega nestora fra Vjeke Vrčića; druga je obljetnica trojice naše mlađe braće – fra Zorana Kutleše, fra Stipe Bešlića i fra Ferde Bobana – koji su prije 25 godine, na radost Crkvi i svojoj Provinciji, imali hrabrosti reći: „*Adsum*“ („*Ovdje sam*“).

Draga braćo svečari! Kad ste prije 75 i 25 godina iz ruku biskupa zareditelja primili svećeništvo, bili ste tada mladi i niste mogli sagledati što to sve znači, što će iza toga doći i kamo ćete poći. Poput Abrahama mogli ste tek vjerovati da je Bog s vama nešto naumio, da on s vama nešto hoće i namjerava, da vas zove Crkva i treba vaša Provincija. Niste vi bili proroci ni proročki sinovi da ste mogli predvidjeti što vas čeka, što će doći i uslijediti; niste znali na kakve ćete sve zapreke i kušnje na vašem svećeničkom putu naići, a niste poznavali ni ljude kojima će vas vaš provincijal poslije ređenja poslati. A ipak ste se odvažili i, poput svetoga Pavla, postali *izabrano Božje sredstvo pred narodima*; pošli ste biti i do danas ostati glas što govori u Božje ime i ruka što piše po Božjem kazivanju.

I smatram da večeras – u ovoj prepunoj crkvi svetoga Franje, našega serafskog Oca i Utemeljitelja – možete reći i priznati da vas Bog tijekom svih vaših 75 i 25 godina misništva nikada nije iznevjerio ni na cjedilu ostavio; da je uvijek bio s vaše lijeve i desne, ispred vas i iza vas; štoviše, da je uvijek bio s vama i u vama i vi u njemu. I da upravo zbog toga pune duše možete reći: *blagoslovljen Bog u vijeke! Bog naš navijeke i zasvagda!* Tom vašem blagoslovu, a ujedno i zahvali, pridružujemo se i mi, vaša braća u redovništvu i misništvu, a s nama i sav ovaj narod Božji. Pridružujemo se te u ime svih nas, koji smo večeras oko vas, želimo proslijediti s veličanjem Božje milosti koja je preko vas i vašega svećeništva mnoge dotaknula, u mnogima se

nastanila i na novi život preporodila. Zato, u ime svih nas želim vam reći:

- za vaše pokojne roditelje, vaše očeve i majke, koji vam u mladosti svojoj život dadoše, koji vas Bogu prikazaše, u sjemenište ispratiše i do svećeništva dopratiše – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za brojnu dječicu koju ste krstili, koju ste krštenjem iz vode i Duha Svetoga na nov i božanski život preporodili – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za mnoštvo djece koju ste tijekom vašega dušobrižništva upoznali, kao majka ih voljeli i kao otac odgajali; za ono veliko mnoštvo koje ste kao anđele u bijelim haljinama za prvu svetu pričest pripremili i za sakrament svete krizme poučili – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za sve mlade živote koje ste po sakramentu ženidbe u bračni život sjedinili – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za stotine propovijedi koje su vaše usne izgovorile i brojne kateheze koje su vaše ruke za narod Božji napisale; za sve vaše pažljivo birane i odmjerene riječi koje su poticale, dizale, hrabrile i poučavale, koje su mirile i gradile – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za vaše svetim uljem pomazane ruke koje su se bezbroj puta u vis podigle da bi brojne blagoslovom Božjim obdarile, da bi ih u sakramentu ispovijedi od grijeha odriješile i s Bogom pomirile – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- 75 i 25 godina nije 75 i 25 dana. Na vama se je ostvarila ona želja koja se čuje na Mladim misama: *svetih se misa nagovorili!* I jeste, draga braćo svečari. Za sve svete mise koje ste slavili, za *Tijelo Kristovo, Kruh Božji* koji ste lomili i njime vjerničke duše hranili – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- biti svećenik ne znači staviti na sebe jednu odoru izvana, nego preuzeti stotine tuđih muka iznutra; za sve ranjene i slomljene, za sve bolesne u duši i tijelu koji su kod vas po utjehu dolazili, a od vas se duhovno jači i krepkiji, sretniji i mirniji svome domu i u život vraćali – *blagoslovljen Bog u vijek!*
- za sve umiruće koje su vaše svećeničke ruke pomazale, za raj ih pripravile i na onaj svijet ispratile – *blagoslovljen Bog u vijek!*

- za svu ljubav koju ste iskazivali i pažnju koju ste poklanjali; za vaše bogoljublje i čovjekoljublje, vaše rodoljublje i domoljublje kojega se niste stidjeli; za milijun, milijun vaših malih i vrijednih stvari koje su nama nepoznate, ali su u Božje dlanove upisane i u Božjem srcu pohranjene – *blagoslovljen Bog u vijeke!*
- zaista – iz zahvalnosti prema Crkvi i ljudima kojima ste tijekom vaših 75 i 25 godina misništva nesebično služili, kojima ste nešto bili i značili, koji su vas cijenili, poštovali i voljeli; iz zahvalnosti prema ljudima koji su preko vas kao svojih župnika i svećenika Božju milost tražili i nisu se zbog vas sablaznili; iz zahvalnosti prema Bogu i njegovoj neizrecivoj milosti, prema Gospi i njezinoj trajnoj zaštiti – možete vi, draga braćo svečari, zajedno sa svima nama, zahvalno večeras reći: *blagoslovljen Bog u vijeke!*

Draga braćo svečari, dragi fra Vjeko, fra Zorane, fra Stipe i fra Ferdo! Dok vas večeras gledam i promatram – zašto se ustručavati reći da je to s jednim posebnim udivljenjem koje vi naprosto pobuđujete – dozvolite mi na kraju izreći još i ovo:

Volim svećeništvo koje se više boji nepokretnih da ne sagriješe nego pokretnih s grijehom;

Volim svećeništvo koje više govori o Bogu i njegovoj milosti nego o Sotoni i njegovoj lukavosti; koje više govori o nebu nego o paklu, više o snazi Božje milosti nego o grijehu učinjenom iz slabosti; koje više govori ljubavi Očevoj nego o slovu zakona, više o Kristu nego o svijetu, više o solidarnosti s gladnima nego o suradnji s bogatima; koje više govori o dobru nego o zlu, više o dopuštenom nego o zabranjenom, više o danas nego o tjeskobnom sutra, više o onom što je ispred nas nego o onom što je iza nas.

Volim svećeništvo koje se trsi i umara da svima donese Boga; svećeništvo za koje nitko nije otpisan i u kojem nitko nije privilegiran; svećeništvo u čijem je stadu 99 ovaca, a ono se trudi i znoji da pronađe i spasi onu zadnju, zalutalu, izgublenu.

Volim svećeništvo koje nastoji biti uvjerljivije nego brojnije; otvorenije svjetlu uskrslog Gospodina nego snazi nekog zemaljskog moćnika; koje je autentičnije nego čašćenije, svačije nego ničije.

Volim svećeništvo koje je više majka svakome nego kraljica nikome; koje je više odvjetnik nego sudac, više učitelj nego policajac.

Volim svećeništvo koje u duhu Isusovu i u duhu njegove majke Marije radije veli: *ustani i hodi, oprošteni su ti grijesi, neka mi bude po tvojoj riječi...* nego kad kaže *čekaj, pazi, odreci se i trapi se*.

Volim svećeništvo koje zna biti blago prema svakoj slabosti i jako protiv svake licemjernosti; svećeništvo koje se trudi imati ljubav u srcu, a ne sigurnost u pretincu; svećeništvo u čijem srcu uvijek postoji ugrijano ognjište za zimne i osamljene, topao kruh za gladne, majčinska briga za potrebite, utješna riječ za slomljene; svećeništvo u kojem su uvijek otvorena vrata umornom putniku koji traži istinu koju još nije našao.

Eto, takvo svećeništvo volim i za takvo svećeništvo molim. Dragi svečari, dragi fra Vjeko, Zorane, Stipe i Ferdo! Živeći s vama, poznajući vas i gledajući vas ja takvo svećeništvo zaista vidim. I rastem dok o takvom svećeništvu, dok o vama, dragi moji, govorim.

Presveta Djevice i Majko, naša Gospe od Anđela! Preporučujemo ti večeras ovu našu braću misnike, naše drage jubilarce. Ti si i do sada bila njihov stijeg i pobjeda. I Majka milosrđa što je čula svaki njihov vapaj. Molimo Te: i dalje ih podrži, čuvaj ih i brani; i dalje ih štiti i dalje ih prati! Gospe od Anđela, navijeke ostani njihova dobra mati!

U ime svećenika, redovničkih i dijecezanskih, u ime časnih sestra, bogoslova i postulanata, u ime svih ovih vjernika: dragi fra Vjeko, starino naš i gosparu, naša imotska memorijo: mnoga jutra još dočekali i još se mnogo svetih misa nagovorili! Dragi fra Zorane, fra Stipe i fra Ferdo, braćo i prijatelji dragi, srce šapće, a usne govore: na mnoga još ljeta sretni bili i živjeli; zlatni i dijamantni jubilej na životu dočekali i u zdravlju ih slavili! Amen.

Dr. fra Željko Tolić